

LATVIJĀ NEKAD VAIRS NEBŪS VISZEMĀKĀ PIENA CENA

Svaigpiena vidējā iepirkuma cena Latvijā sasniegusi vēsturiski visaugstāko līmeni, pirmo reizi šā gada pirmajos mēnešos pārsniedzot vidējo iepirkuma cenu ES dalibvalstīs. Vai kāpumam sekos kritums? Kas notiks ar Latvijas piena pārstrādes nozari, kas nu jau mēnešiem ilgi darbojas krizes situācijā? Uz šiem un arī citiem aktuāliem jautājumiem intervijā *Agro Topam* atbild LPKS Pienā logistika vadītāji: valdes priekssēdētājs Agris Ludriksons, direktors Andris Ozoliņš un jaunais biroja vadītājs Jānis Grasbergs.

ULDIS GRAUDIŅŠ

– Kadas sekas svaigpiena tirgū notikušās cenas izmaiņas radīs Latvijas piena nozarei?

Jānis Grasbergs: – Piena tirgu sakustīnāja karš, pandēmija un vēl citi nosacījumi. Un šādu izmaiņu laikā – vieniem tās ir uz pozitīvo, citiem

uz negatīvo pusī – ir iespēja darboties un ietekmēt procesus. Lauksaimniekiem vienīgais tirgus ietekmēšanas instruments ir kooperācija. Katrs saimnieks atsevišķi svaigpiena tirgu ietekmēt nevar. Svaigpiena ražotāju kooperācija Latvijā, tēlaini runājot, visu laiku pa centimetram vēla kalnā akmeni. Šobrīd tas atrodas virsotnē un ir jānotur tirgus līdera, noteicēja stāvoklī.

LPKS Pienā logistika vadītāji (no kreisās) – direktors Andris Ozoliņš, biroja vadītājs Jānis Grasbergs un valdes priekssēdētājs Agris Ludriksons – ir apņēmības pilni stiprināt piena ražotāju kooperācijas ietekmi.

Patlaban dzīvojam laikā, kad pārstrādes uzņēmumi zvana un prasa pārdot pienu, vaicā, par kādu cenu mēs to varam piedāvāt. Agrāk vienmēr redzējām pretējo – saimnieki vai kooperatīvs zvanīja pārstrādes uzņēmumi un vaicāja, cik tie ir gatavi maksāt par pienu. Svaru kausi ir pārsvērušies, tāpēc ļoti svarīgi ir popularizēt kooperāciju, lai mēs saglabātu un attīstītu lauku vidi. Visu laiku runā par aizvien tukšākiem laukiem. Aizbraucot uz Īriju un citām valstīm, redzam lauksaimniecības izaugsmi, taču tas ir daudzu gadu darba rezultāts. Mūs ilglaicīgi turēja nedaudz zem ūdens, atļaujot mazliet ievilkgt gaisu un tad atkal spiežot atpakaļ. Visu laiku dzīvojām 10–20% atpalicībā. Nu vairs tā nav. Plašsaziņas